

δευμένοι προΐενταιί τι τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς, προέμενοι δὲ
 χρῶνται καὶ δεδίασιν ἐγκαταλιπεῖν τὴν πίστιν. ἐγὼ δ' οἶδα
 καὶ συνεκβαλόντα γαμετήν, ὡς ὁ φίλος ἀπεπέμψατο τὴν ἐαυ-
 τοῦ· κρύφα δὲ φοιτῶν πρὸς αὐτὴν καὶ διαπεμπόμενος ἐφω-
 B ράθη, συναισθομένης τῆς τοῦ φίλου γυναικός. οὕτως ἄπειρος
 6 ἦν κόλακος ὁ νομίζων τὰ ἰαμβεῖα ταυτὶ τῷ κόλακι μᾶλλον ἢ
 τῷ καρκίνῳ προσήκειν

□ 'γαστήρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
 ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῦσι θηρίον' (PLG III p. 669)

10 παρασίτου γὰρ ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι

'τῶν περὶ τάγηνόν καὶ μετ' ἄριστον φίλων',
 ὡς Εὐπολὶς φησιν (fr. 346).

10. Οὐ μὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς τὸν οἰκεῖον ἀναθώμεθα
 τοῦ λόγου τόποι· ἐκεῖνο δὲ μὴ παρῶμεν ἐν ταῖς μιμήσεσι τὸ
 15 σόφισμα τοῦ κόλακος, ὅτι κἂν τῶν καλῶν τι μιμῆται τοῦ κο-
 λακευομένου, διαφυλάττει τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνῳ. τοῖς μὲν γὰρ
 C ἀληθῶς φίλοις οὔτε ζῆλος οὐδεὶς ἐστι πρὸς ἀλλήλους οὔτε
 φθόνος, ἀλλὰ κἂν ἴσον ἔχωσιν ἐν τῷ κατορθοῦν κἂν ἔλαττον,
 ἀνεπαχθῶς καὶ μετρίως φέρουσιν. ὁ δὲ κόλαξ ἀεὶ μνημο-
 20 νεύων τοῦ τὰ δεύτερα λέγειν ὑφίεται τῇ ὁμοιότητι τῆς ἰσότη-
 τος, ἠτιᾶσθαι πανταχοῦ καὶ ἀπολείπεσθαι πλὴν τῶν φάυλων
 ὁμολογῶν. ἐν δὲ τοῖς φάυλοις οὐ παρίησι τὸ πρωτεῖον, ἀλλὰ
 φησιν, ἂν ἐκεῖνος ἢ δύσκολος, αὐτὸν εἶναι μελαγχολικόν· ἂν
 ἐκεῖνος δεισιδαίμων, αὐτὸν θεοφόρητον· ἐρᾶν ἐκεῖνον, μαίνε-
 25 σθαι δ' αὐτόν. 'ἀκαίρως' φησὶν 'ἐγέλας, ἐγὼ δ' ἐξέθνησκον
 ὑπὸ τοῦ γέλωτος'. ἀλλ' ἐν γε τοῖς χρηστοῖς τοῦναντίον. αὐτὸς
 D φησι ταχέως τρέχειν, ἵπτασθαι δ' ἐκεῖνον· αὐτὸς ἵππεύειν
 ἐπιεικῶς, 'ἀλλὰ τί πρὸς τὸν ἵπποκένταυρον τοῦτον'; 'εὐφυής
 □ εἰμι ποιητῆς καὶ στίχον οὐ φαυλότατον γράφω,